

Tere Mollá

OPINIÓ

Ahir a la nit mentre sopava, quasi se'm para el mos en veure un anunci d'una crema per la cara en la qual la protagonista afirmava que com a dona podia fer diverses coses alhora ja que era companya mare i treballadora i que havia trobat una crema que també podia fer, com ella, diverses coses alhora.

Òbviament ometrè la marca de la crema. Al·lucinada em vaig quedar de veure com el patriarcat es transmuta en les seves formes per continuar reforçant la seva aliança amb el capitalisme amb l'objectiu de seguir venent.

No és la primera ocasió en què observo com la gent que es dedica a la publicitat usurpa part del discurs feminista revestint-lo de música i glamour per dur-lo als seus interessos que són els de vendre els productes en qüestió i que "casualment" sempre són productes destinats a ser consumits per dones-disseny, ja que aquest és el model patriarcal.

Són productes amb zero calories, cremes per a la cara o *tortitas* de blat de moro amb sabors fantàstics que ha preparat un cuiner guaperes que està de moda. Com veiem, tots ells destinats a mantenir cànons de bellesa, figura i, per suposat per continuar sent desitjada per ells.

Les models que protagonitzen aquests anuncis no són dones grans, gruixudes, amb discapacitats o diversitats funcionals, en definitiva, dones normals. No, totes elles són les dones desitjables pel patriarcat i que s'han de mostrar com a models a seguir. Models artificials que porten a moltes nenes i no tan nenes per camins tortuosos de problemes alimentaris per arribar a ser aquest tipus de dona.

I això només pel que fa a les formes de la publicitat. Si ens anem al fons és encara pitjor ja que a l'intentar usurpar el discurs feminista, ho volen mercantilitzar i d'alguna manera descarregar de la seva part més reivindicativa.

S'obliden aquesta gent de publicitat que a part de ser "mares, companyes i treballadores" som persones úniques i amb drets propis. Però aquesta és l'essència patriarcal: despullar a les dones i a les nenes de la nostra condició de persones per convertir-nos en objectes de consum i per a consum de les seves necessitats patriarcals. Som o hem de ser mercat per consumir els seus productes o per ser consumides com carn en els prostíbuls o als carrers o en qualsevol part. De nou l'aliança entre patriarcat i capitalisme.

En l'anunci en qüestió es fa del tot evident com ens volen: Mares, companyes i treballadores. Se'ls va "oblidar" que també ens volen submises, callades, soles i desarrelades i sempre disposades a satisfer els seus desitjos de tota mena.

També "van passar per alt" la nostra condició de dones lliures, amb autonomia, independents, amb dret a la privacitat i a una vida pròpia més enllà del que ens volen imposar, combatives, amb criteris propis i algunes, fins i tot feministes. Uns petits detalls que no els interessa gaire remarcar, però que hi són.

Aquest model que pretenen vendre'ns per, suposadament, modernitzar esquemes a algunes ens sembla que és més del mateix però amb aquesta pàtina d'actualització que, a més pretén integrar reivindicacions de les dones en el discurs globalitzador i comercial que ve sent la publicitat. Integrar-lo, per menystenir i destruir com ja van fer amb altres discursos.

A algunes no se'ns escapa que la intenció de tornar a cosificar-nos ara des d'una posició una mica menys domèstica i més pretesament reivindicativa, no és més que una altra eina patriarcal per mantenir les coses com estan, sense massa canvis. Perquè ens puguin menysprear, més guapes i més primes. Perquè ens puguin explotar més però amb menys arrugues. Perquè ens puguin assassinar amb la pell més hidratada o ens puguin violentar de qualsevol manera amb una pell més llisa també. Però això sí, sense veu pròpia i a ser possible soles, perquè els pactes de dones han de ser impeditos sigui com sigui. D'aquí que en l'anunci sempre es parli en singular i mai en plural.

Les aliances femenines sempre han estat temudes, ja que la sororitat acaba apareixent quan entre nosaltres comprovem que patim els mateixos mals i les mateixes desigualtats. Per això és tan important per al patriarcat dividir-nos i enfrontar-nos, perquè no aconseguim establir un veritable pacte entre les dones que perfori i destrueixi aquest acord tàcit entre ells que, malgrat la seva metamorfosi aparent continua buscant i aconseguint de moment, la governança total sobre tota la població mundial.

Despullar-nos de forma sibil·lina de la nostra condició de persones lliures és l'objectiu mai escrit de forma explícita però present en moltes decisions que van des del local fins al global. Globalitzar mercats i beneficis, però no drets de ciutadania. Exportar productes i capitals, però impedir a qualsevol preu que el nostre dret a decidir sobre els nostres cossos i / o maternitats sigui això, un dret universal que acabi amb imposicions incomprensibles.

D'aquí la importància que en les mobilitzacions de dones com la que s'acosta el 7 de novembre a Madrid siguem capaces d'aparcar les nostres diferències i buscar desesperadament punts que ens uneixin. Serà una demostració del que som capaces de fer quan anteposem la nostra condició de dones, feministes o no, als mandats patriarcal de separació i desunió.

Som dones, som persones. No només som destinatàries pel consum o per ser consumides. Som diverses i capaces de tot. Som moltes i molt compromeses. Som grans, joves, amb arrugues o sobrepès, intel·ligents, independents, úniques, amb drets de ciutadania que cal reivindicar. Som (algunes) mares, moltes treballadores, altres companyes o esposes, solteres, divorciades, militants per partida doble i fins i tot triple, creients o atees, viatgeres de vida i d'espais, amigues, amants i estimades, combatives, etc. Però sobretot som persones amb drets propis que, encara que pretenguin arrabassar-nos, li ho posarem difícil al patriarcat.

Almenys aquesta és la meva posició i en ella em mantindré, tot i el cansament que de vegades provoca. Sentir-se part de grups rics i diversos de dones compromeses sempre ajuda a vèncer els naturals cansaments que apareixen. Descansar sempre, deixar-se vèncer mai. Sempre hi ha una mà amiga en el moment just. A això se li diu sororitat i no entén de distincions entre dones. Aquí teniu la meva mà també.